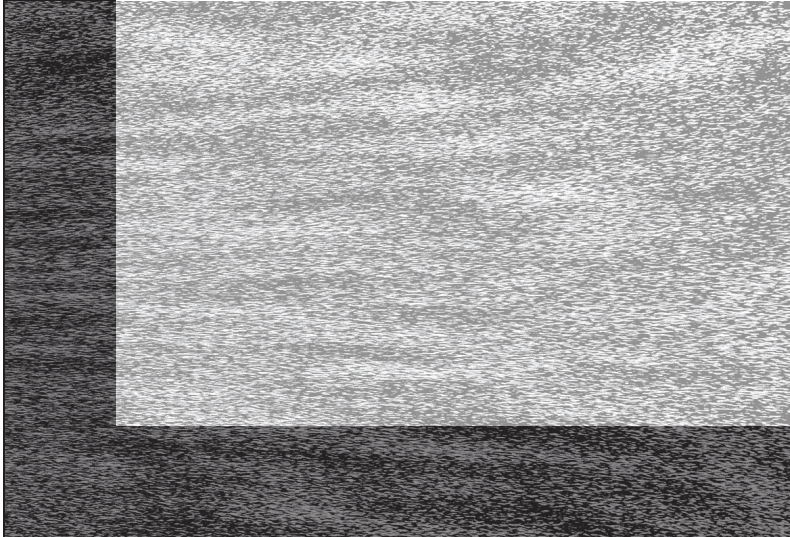
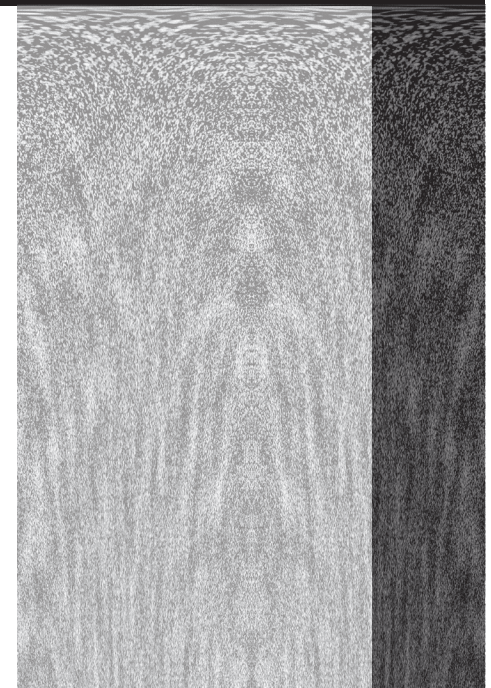

Ghosts [Φαντάσματα]

Βιογραφικά σκηνοθετριών

Jocelyne Saab

Η κινηματογραφίστρια και φωτογράφος Jocelyne Saab (1948-2019) γεννήθηκε και μεγάλωσε στη Βηρυτό. Αφότου ολοκλήρωσε τις σπουδές της στις οικονομικές επιστήμες στη Σορβόνη, η Saab έπιασε δουλειά σε μια μουσική εκπομπή στον εθνικό ραδιοφωνικό σταθμό του Λιβάνου, όπου την πλησίασε η ποιήτρια και καλλιτέχνιδα Etel Adnan προτείνοντάς της να εργαστεί ως δημοσιογράφος. Το 1973 έγινε πολεμική ανταποκρίτρια στη Μέση Ανατολή και το 1975 σκηνοθέτησε το πρώτο της μεγάλο μήκους ντοκιμαντέρ, με τίτλο *Lebanon in Turmoil*. Ολοκλήρωσε περισσότερες από 50 μεγάλου μήκους και μικρού μήκους ταινίες, καθώς και εικαστικές εγκαταστάσεις που παρουσιάστηκαν εκτενώς σε φεστιβάλ και μουσεία σε όλο τον κόσμο (Δεκαπενθήμερο των Σκηνοθετών στις Κάννες, Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Καΐρου, Εθνικό Μουσείο της Σιγκαπούρης, Φεστιβάλ του Sundance, Έκθεση Τέχνης του Ντουμπάι και DocLisboa, μεταξύ άλλων). Έχει τιμηθεί με πολλά βραβεία και διακρίσεις, συμπεριλαμβανομένου του Βραβείου Αράβων Κριτικών, του βραβείου της Κριτικής Επιτροπής του Φεστιβάλ του Όμπερχαουζεν και του Βραβείου της Επαρχίας του Μιλάνου στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Μιλάνου. Το 1992 η Saab ξεκίνησε ένα μακρόπνοο εγχείρημα για την ανασύσταση της Ταινιοθήκης του Λιβάνου, οργανώνοντας έναν κύκλο προβολών με τίτλο “Beirut, a Thousand and One Images” στο Ινστιτούτο Αραβικού Κόσμου (1993), παρουσιάζοντας περισσότερες από 200 ταινίες. Παρασημοφορήθηκε με τον τίτλο Ιππότη του

Τάγματος των Τεχνών και των Γραμμάτων (1995) από τη Γαλλική Δημοκρατία για αυτό το τεράστιο αρχειακό επίτευγμα. Το 2013, ίδρυσε το Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Πολιτιστικής Αντίστασης στον Λίβανο, όπου διετέλεσε καλλιτεχνική διευθύντρια, και δίδαξε στο Ινστιτούτο Κινηματογραφικών και Οπτικοακουστικών Σπουδών στη Βηρυτό. Ο σύλλογος Association Jocelyne Saab ιδρύθηκε το 2019 για την αποκατάσταση και την προώθηση του έργου της καλλιτέχνιδας.

Gabrielle Brady

Η Gabrielle Brady είναι Αυστραλή σκηνοθέτης. Γυρίζει ντοκιμαντέρ και υβριδικές ταινίες. Σπούδασε κινηματογράφο στη Διεθνή Σχολή Κινηματογράφου της Κούβας (EICTV), όπου έζησε και γύρισε ταινίες για τρία χρόνια. Έζησε νομαδικά για πολλά χρόνια, ταξιδεύοντας μεταξύ Κούβας, Μογγολίας, Ινδονησίας, της κεντρικής αυστραλιανής ερήμου και Ευρώπης. Το βραβευμένο ντεμπούτο της, *Το νησί των πεινασμένων πνευμάτων*, προβλήθηκε σε πάνω από 80 διεθνή φεστιβάλ κινηματογράφου και βρήκε διανομή στις ΗΠΑ, στο Ηνωμένο Βασίλειο, στη Γερμανία και στην Αυστραλία. Η ταινία έχει διακριθεί με περισσότερα από 30 διεθνή βραβεία (Καλύτερο Ντοκιμαντέρ στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Tribeca, Βραβείο Byens-Chagoll στο Visions du Reel, Βραβείο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων στο IDFA, Μεγάλο Βραβείο της Επιτροπής στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Βομβάης και Καλύτερο Ντοκιμαντέρ στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Αδελαΐδας, μεταξύ άλλων) και ήταν υποψήφια για το βραβείο Independent Spirit.

Συνόψεις ταινιών

Το πλοίο της εξορίας

Το κατάστρωμα ενός πλοίου που διασχίζει τα νερά της μεγαλύτερης κλειστής θάλασσας γίνεται χώρος περιστολής για τον περιπλανώμενο ηγέτη των Παλαιστινίων Γιάσερ Αραφάτ, στην προσπάθειά του για ατομική και συλλογική απελευθέρωση. Μετά από ένα διάστημα κρυφής παραμονής στη Βηρυτό, ο επικεφαλής της Οργάνωσης για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης (PLO) δέχτηκε πιέσεις για να εγκαταλείψει τον Λίβανο, κι έτσι επιβιβάστηκε στο ελληνικό πλοίο «Ατλαντίς» –ναυλωμένο από το ελληνικό Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας, με ελληνική σημαία και σημαία του ΟΗΕ– για να οδηγηθεί σε μια νέα εξορία στην Τύνιδα, στην άλλη άκρη της Μεσογείου. Μιλάει για το πεπρωμένο του, το ταξίδι του και το μέλλον του PLO. Η Σάαμπ ήταν η μόνη δημοσιογράφος που έλαβε την άδεια να τον συνοδεύσει εν πλω με την κάμερά της.

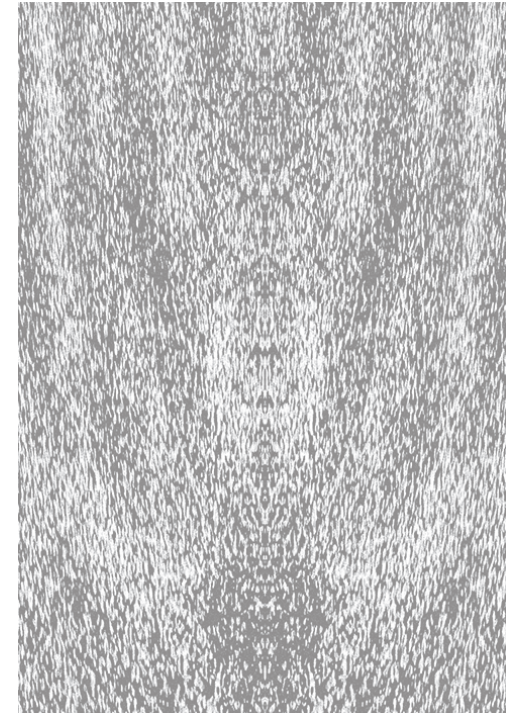
Το νησί των πεινασμένων πνευμάτων

Στη Νήσο των Χριστουγέννων, μια εξωτερική επικράτεια της Αυστραλίας στα ανοιχτά του Ινδικού Ωκεανού ενδημούν, καβούρια, πρόσφυγες και πνεύματα που λαχταρούν το ίδιο πράγμα: έναν τόπο να ανήκουν. Κάθε χρόνο εκατομμύρια καβούρια κινούνται από την πυκνή ζούγκλα στη θάλασσα με τη βοήθεια ντόπιων εθελοντών, ακολουθώντας τον φυσικό αναπαραγωγικό τους κύκλο. Χιλιάδες πρόσφυγες αιτούντες άσυλο κρατούνται επ' αόριστον καταμεσής της ίδιας ζούγκλας, σε ένα κέντρο υψίστης ασφαλείας όπου η μόνη τους επαφή με τον έξω κόσμο είναι μια σύμβουλος εξειδικευμένη στο τραύμα. Όσο για τα πνεύματα, άλλοτε στοιχειώνουν το περικλειστο σκηνικό του νησιού κι άλλοτε μεταστοιχειώνονται για να αποδράσουν. Κινηματογραφικό μνημείο απaráμιλλης ομορφιάς και φοβερής σκληρότητας, αυτό το πολυβραβευμένο ποιητικό ντοκιμαντέρ μετεωρίζεται ανάμεσα σε αντίθετους πόλους ώσπου να δει τις αόρατες δυνάμεις της φύσης και της εξουσίας.

History Projected
Αρχαιολογίες της κίνησης

Πρόγραμμα προβολών
σε συνεργασία με το Ethnofest

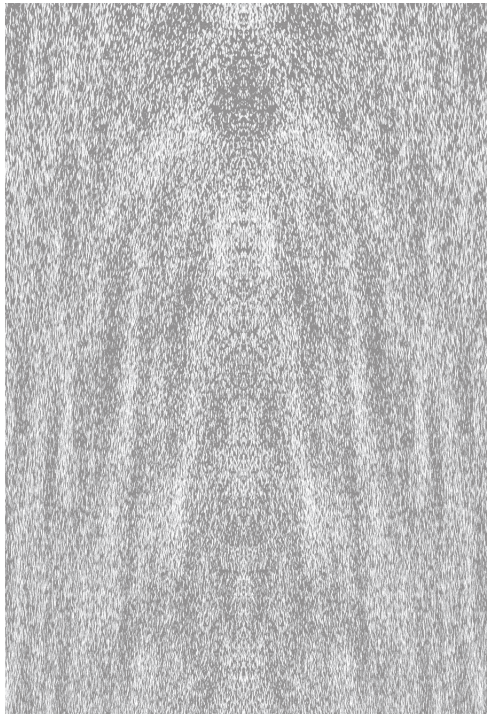
Ghosts [Φαντάσματα]
Τετάρτη 28 Μαΐου 2025

Goethe-Institut Athen
Ομήρου 14–16, 10672 Αθήνα

Πρόγραμμα προβολών
σε συνεργασία με το Ethnofest
Επιμέλεια προγράμματος: Γκέλυ Μαδεμλή

Πώς αποτυπώνει η τέχνη της κινούμενης εικόνας τις διαφορετικές όψεις της σύγχρονης παγκόσμιας κινητικότητας – αλλά και ακινησίας; Ποιες διαδρομές ακολουθούν στον χώρο και στον χρόνο οι δημιουργοί ντοκιμαντέρ για να καταγράψουν μικρο-ιστορίες και μεγάλες αφηγήσεις; Πόσα σύνορα διασχίζει μια κάμερα καθώς εξερευνά δυστοπίες ή ονειρεύεται ουτοπίες; Ο δεύτερος κύκλος προβολών του προγράμματος *History Projected* [Προβολές της Ιστορίας] φέρνει διαφορετικούς ορισμούς της «αρχαιολογίας της κίνησης»: από τις προσφυγικές ροές και τις πολλές διαφορετικές εκδοχές της αναγκαστικής μετακίνησης ως τον βίαιο περιορισμό, τον υπερτουρισμό και τη σύγχρονη νομαδικότητα, οι ταινίες του προγράμματος ιχνηλατούν τόσο τις γεωπολιτικές όσο και τις συναισθηματικές προεκτάσεις κάθε ταξιδιού, στο κοινό παρελθόν, παρόν και μέλλον του πλανήτη.

20:30
Το πλοίο της εξορίας
Jocelyn Saab
Λίβανος-Γαλλία
1982, 12΄

20:45
Το νησί των
πεινασμένων πνευμάτων
Gabrielle Brady
Ηνωμένο Βασίλειο-
Αυστραλία-Γερμανία
2018, 98΄

Σύμφωνα με τον πρώτο νόμο της κίνησης του Νεύτωνα, κάθε σώμα τείνει να μένει ακίνητο ή να διατηρεί σταθερή την ταχύτητά του όταν δεν ασκείται σε αυτό κάποια εξωτερική δύναμη. Οι ταινίες του προγράμματος εξετάζουν αυτή την αρχή της αδράνειας ταξιδεύοντας από τη Μέση Ανατολή ως την Αυστραλία, στους αντίποδες της Γης, φανερώνοντας πώς μπορεί η ακινησία να συνυπάρχει με την έντονη κίνηση – κι επομένως με τη δράση.